

Nefes alıp ver, gör
Ya boyalı ya kapalı her yön
Dedikodu, dedikodu, çer çöp
Yine başkasını konuşuyo' herkes
Kafamın içindeki gerçek
Nefesimi tutup çalışarak her gün
Bunu da başarınca'm er geç
Başarıca'm er geç
Örülen duvarları del geç
Sürünmek tek işi o yılanların elbet
Yine de sevmiştim hepsini vay be
Büyük kavgalara girip bile bile kaybet
Bi' sabah durunca da ciğerim ve kalbim
Kaldı bir elimde borç, diğerinde albüm
Aramadı kardeşler, hayret
Başına otur Mato beatin de kaydet

Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?

En kötü günde ateşimiz sönmez
Yaşa, dene, alışarak öğren
Bi' daha da size kıcımı dönmem
Bütün kirinizden arınmadan ölmem
Birinizden bi' hayır da görmem
Kimi biraz daha, daha para için söyler
Tutup mikrofonu sopa gibi öyle
Ben onlarla eğlenirim böyle
Önce Hasanpaşa sonra Kadıköy'e
Dönerim sahneye, geri mahalleye
Dedikçe daha uzağa ve daha dibe gidip
Uyuşup saplanmışım bi' kanepeye
Bi' şeye ihtiyacım vardı ama neye?
Dedim ki "Çalış, çalış, çalış buna değer."
Nasıl da soğumuş bu ruhum da meğer
Ölecektim müzik olmasaydı eğer

Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes hiç?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?
Aldın mı nefes, aldın mı nefes?